

Sokken

Ik ben in blijde verwachting van ons tweede kind. Toen ik in verwachting was van onze eerste werd mij meer dan eens de vraag gesteld of ik minder ging werken. Ik werkte vier dagen en ben dat blijven doen na de komst van ons kindje. Dit bevalt prima. Natuurlijk zijn er momenten dat het schipperen is, maar de ervaring leert dat met een goede planning en goede afspraken de combinatie gezin en werk goed te doen is. De vraag over minder werken is trouwens aan manlief nooit gesteld.

KRITISCHE KANTTEKENINGEN

Bij de aankondiging van de zwangerschap van nummer twee wordt mij niet meer gevraagd of ik minder ga werken, maar wordt ervan uitgegaan dat het aantal werkdagen minder wordt en het aantal

thuisdagen meer. Het verbaast mij dat met name vrouwen van deze veronderstelling uitgaan. En het verbaast mij helemaal dat, wanneer ik aangeef dat ik na de bevalling niet minder ga werken, het *juist* vrouwen zijn die kritische kanttekeningen plaatsen. ‘Weet je het zeker?’ ‘Twee kinderen is veel zwaarder dan een.’ ‘Ben benieuwd hoe je er tegenaan kijkt wanneer de tweede er daadwerkelijk is’, zijn veelgemaakte opmerkingen. Toen ik dit onderwerp besprak met een vriendin die ook kinderen met vier dagen werken combineert, gaf zij aan dezelfde ervaring te hebben.

BEGRIP?

Maar juist van vrouwen zou je verwachten dat ze begrip hebben voor je keuze en je hierin steunen. Ook in het omgekeerde

geval van minder gaan werken trouwens. Blijkbaar dus niet. Het lijkt wel of vrouwen het elkaar niet gunnen, de keuzes die we als vrouwen maken. Terwijl hier volgens mij ook geldt: leven en laten leven!

Kano

Vier kandidaat-notarissen schrijven bij toerbeurt de Kanocolumn. Elke maand doet een van hen verslag van de belevenissen en ervaringen als kandidaat-notaris. Om vrijuit te kunnen schrijven, ondertekenen ze de column slechts met ‘Kano’.